

Cartea lui Ioel și Biserica Laodiceană Adventistă de Ziua a Șaptea - Numărul Zece

Jeff Pippenger

2025-12-14

Numărul Zece

Adresăm o parte a viziunii lui Isaia care începe în capitolul șapte și continuă până la sfârșitul capitolului doisprezece. Procedăm astfel deoarece, în 1850, „Domnul Și-a întins mâna a doua oară, ca să adune” poporul Său rămășiță. Așezăm la loc bornele de hotar din perioada 1844–1863. „1850” și a doua adunare constituie una dintre aceste borne de hotar.

Odată ce vedenia lui Isaia începe în versetul întâi al capitolului șapte, ori de câte ori o expresie asemănătoare cu „în ziua aceea” apare ca referință, ea trebuie plasată în cadrul profetic deja stabilit al capitolului șapte. O cheie pentru a împărți drept vedenia este înțelegerea faptului că profeția operează pe baza principiilor repetării și extinderii, iar această regulă este activă în vedenie.

Diferitele adevăruri profetice care sunt identificate în vedenia lui Isaia, începând cu capitolul șase, trebuie să fie abordate din perspectiva că „în primul și mai presus de toate”, Isaia reprezintă un suflet care a fost uns la 9/11 pentru a proclama că ploaia târzie a sosit. În acel context sfințit, capitolul șapte din Isaia ilustrează însăși teama care a fost reprezentată de profet în capitolul șase, când a pus întrebarea: „cât timp” avea să fie nevoit să transmită mesajul de la 9/11 unei biserici apostate care „avea ochi, dar refuza să vadă, și urechi, dar refuza să audă”?

În viziune, împăratul nelegiuit și nechibzuit Ahaz este simbolul unui laodicean care nu va primi avertizarea mesajului ploii târzii, așa cum este prezentată de străjerii care îl confruntă pe Ahaz, cel nelegiuit și nechibzuit, reprezentați de Isaia și fiii săi.

9/11 a sosit în istoria profetică a lui Daniel 11:40; astfel, atunci când Isaia este plasat la 9/11 în capitolul 6, el este plasat profetic în cadrul versetului 40 din Daniel 11, dar, mai semnificativ, este plasat în cadrul „istoriei ascunse a versetului 40”. Istoria ascunsă a versetului 40 a început atunci când versetul a fost împlinit în 1989, odată cu prăbușirea Uniunii Sovietice. Din 1989 și până la legea duminicală din versetul 41 se întinde „istoria ascunsă a versetului 40”, care este desigilată de Leul din seminția lui Iuda chiar în acea „istorie ascunsă”. Ceea ce aceasta identifică în analiza noastră despre Isaia ca reprezentând un sol al ploii târzii după 9/11 este că o parte a mesajului ploii târzii pe care Isaia îl proclamă este — Daniel 11:41–45.

Prophetic, stând la 9/11, Isaia, în capitolul zece, prezintă un avertisment că însuși următorul eveniment care urmează să aibă loc este „decretul nedrept”, care este legea duminicală și este reprezentat în versetul patruzeci și unu din Daniel unsprezece. Ilustrația lui Isaia despre mesajul ploii târzii este așezată în cadrul „istoriei ascunse” a versetului patruzeci — după 9/11. Împlinirea versetului patruzeci în 1989 îl așază pe Isaia după 1989, la 9/11, unde este uns cu cărbune de pe altar. Isaia reprezintă un sol al cărui mesaj include ultimele șase versete din Daniel unsprezece.

อิสยาห์กล่าวไว้โดยตรงไปตรงมาว่า

ตัวท่านและบุตรทั้งหลายของท่านมีไว้เพื่อเป็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ ในบทที่เจ็ด ข้อสาม

อิสยาห์กับบุตรชายของท่านยืนอยู่ที่ท่อส่งน้ำจากสระเบื่องบนริมทางหลวงใกล้ลานของช่างซักผ้า

อิสยาห์กำลังนำเสนอข่าวสารแห่งฝนปลายฤดูซึ่งท่านได้รับการเจิมให้ประกาศในบทที่หก

และท่านยืนอยู่ท่ามกลางสัญลักษณ์สามประการของฝนปลายฤดู อีกทั้งอยู่กับบุตรของท่านคือเซอารยาชูปด้วย

ท่อส่งน้ำของสระเบื่องบนเป็นนิมพยากรณ์ถึงท่อทั้งสองที่เต็มด้วยน้ำมันทองคำ ซึ่งเศคาริยาห์ได้ระบุไว้

และซิสเตอร์ไวท์ได้กล่าวอธิบายถึงอยู่บ่อยครั้ง

ทั้งยังระบุข่าวสารที่มาจากท่อส่งน้ำของสระเบื่องบนในข่าวสารแห่งฝนปลายฤดูด้วย

Canalul lui Isaia se leagă de cele două țevi ale lui Zaharia, iar comentariul lui Ellen White îl unește pe Zaharia cu parabola celor zece fecioare. Isaia este smerit până în țărână în capitolul șase, când vede slava Domnului. El primește să poarte solia reprezentată în versetul trei ca fiind solia care luminează pământul cu slava lui Dumnezeu. Și este curățit cu un cărbune luat de pe altar, iar apoi stă la iazul care este format de apa din iazul de sus. În capitolul douăzeci și opt, Isaia definește solia ploii târzii ca fiind „poruncă peste poruncă”, iar în versetul trei iazul de sus reprezintă mai multe linii de profeție.

Isaia, reprezentând un suflet la 9/11, nu ar sta în locul unde untdelemnul de aur coboară din iazul de sus decât dacă acel suflet ar fi cerut calea cea bună care duce la cărarea cea veche a lui Ieremia, care este „drumul (cărarea) pe lângă ogorul nălbitorului” al lui Isaia, unde se găsește „odihna” lui Ieremia. Solia ploii târzii din Isaia se întemeiază nu numai pe linia celor zece fecioare, pe linia celor două țevi de aur din Zaharia, pe linia cărării vechi din Ieremia, ci și pe faptul că Isaia stă la „ogorul nălbitorului”, unde Solul Legământului curățește și purifică pe fiii lui Levi ca pe argint și aur.

Este o sarcină profetică foarte ușoară să fie aduse alte linii în versetul al treilea al capitolului șapte. Untdelemnul din Zaharia și cele zece fecioare se leagă de scara lui Iacov și de primele două versete din Apocalipsa, căci toate acestea se referă la procesul de comunicare dintre Dumnezeu și om. Calea cea veche a lui Ieremia îl include pe „străjerul” care sună din trâmbiță, pe care regele rău și nebun Ahaz refuză să o audă. Acea trâmbiță atrage toate trâmbițele profeției, precum și pe străjerii profetici, în „drumul mare” al lui Isaia, unde Isaia și fiul său stau pentru a transmite un mesaj conducătorului Laodiceei.

Isaia și fiul său, Șear-Iaşub, al cărui nume înseamnă „o rămășiță se va întoarce”, stau împreună și ilustrează proclamarea soliei ploii târzii care a sosit la 11 septembrie. Ei merg să-l întâlnească pe împăratul nelegiuit Ahaz, iar ca tată și fiu reprezintă un simbol al alfa și omega, regula fundamentală a metodologiei „linie peste linie”. „Linie peste linie” este regula care a fost prefigurată prin principiul millerit „zi/an”.

La 11 august 1840 s-a împlinit o profeție privitoare la islam, cea a celei de-a doua nenorociri din Apocalipsa nouă, iar principiul millerit „zi/an” a fost confirmat, întărind astfel predicția lui Miller cu privire la anul 1843, întemeiată pe principiul zi/an. La 11 septembrie 2001 s-a împlinit o profeție privitoare la islam, cea a celei de-a treia nenorociri din Apocalipsa nouă, zece și unsprezece, iar principiul alfa (11-8-1840) și omega (9/11) a fost confirmat, când îngerul cel

puternic din Apocalipsa optsprezece a coborât în clipa în care marile clădiri ale New York-ului s-au prăbușit — întocmai cum îngerul cel puternic din Apocalipsa zece coborâse la 11 august 1840, când s-a împlinit alfa care preînchipuia omega.

Nu numai că Isaia și fiul său reprezintă principiul primordial al „liniei peste linie”, ci ei reprezintă și solia lui Ilie, care este o solie înfățișată prin relația dintre un tată și copiii săi. Solia lui Ilie, care este proclamată chiar înainte de ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului, identifică o solie care sosește chiar înainte ca judecata executivă a lui Dumnezeu să înceapă. Judecățile executive ale lui Dumnezeu reprezintă o perioadă care este „ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului”. Acea perioadă începe la legea duminicală și continuă până la cele șapte plăgi de pe urmă. Perioada începe cu legea duminicală și se încheie cu cele șapte plăgi de pe urmă. Solia lui Ilie este, prin urmare, întemeiată pe principiul alfa și omega, împreună cu avertizarea privind apropierea încheierii timpului de probă. Odată cu solia lui Ilie sunt și diferitele linii profetice care se bazează pe Ilie, căci Ilie, potrivit lui Isus, l-a reprezentat pe Ioan Botezătorul, iar atât Ilie, cât și Ioan, potrivit Sorei White, l-au reprezentat pe William Miller, și împreună Ilie și Ioan Botezătorul îi reprezintă atât pe cei o sută patruzeci și patru de mii (Ilie), cât și marea mulțime din Apocalipsa șapte (Ioan).

Isaia și fiul său stau pe cărările cele vechi, care sunt temeliile, și primesc untdelemnul de aur, căci sunt fecioare înțelepte care trec prin procesul de curățire al nălbitorului, împlinit la 22 octombrie 1844, prefigurând legea duminicală. Isaia și rămășița care se întoarce, (căci aceasta este semnificația numelui fiului său, Șear-Iașub), reprezintă rămășița care se „întoarce” la cărările cele vechi la 11 septembrie. Relația tată-rămășiță, care este de asemenea relația alfa și omega, care este de asemenea relația lui Ilie „inimile părinților și ale copiilor”, identifică faptul că Părintele Miller și relația lui cu o mișcare de rămășiță a primului înger au fost mișcarea alfa a Filadelfiei. În mișcarea alfa, Părintele Miller a fost identificat ca Ilie și Ioan Botezătorul, pe care Isus l-a identificat ca solul care a pregătit calea pentru Solul legământului. Toate acele împliniri profetice din istoria alfa a primului și a celui de-al doilea înger se repetă în istoria omega a celui de-al treilea înger.

សេចក្តីពិតដដែលខាន់ជាងនេះទៀតអំពីរូបបុរេបុរសដូចរបស់អសោយន៍ក្នុងនីមិត្តមាសនៃឡើយ ប៉ុន្តែនៃទ្រឹស្តីនេះ យើងគ្រាន់តែកំពុងកំណត់សម្គាល់ថា អសោយកំពុងបញ្ជាក់យ៉ាងជាក់លាក់អំពីសេចក្តីពិតនានាដដែលរូបបញ្ចូលជាសុន្ទលនៃសោយន៍ក្នុងកុរោយនៃ 9/11។ បន្ទាប់ទាំងអស់ទាំងនេះដដែលយើងទើបតែហោសពិភាក្សា ហើយជាការពិតណាស់ មានចំណេះទៀត សុទ្ធតែមាននៃកុន្ទខទីបីនៃដៃពួកទីបុរាណ។

În versetul opt, adevărul profetic se intensifică, întrucât identifică cheia care descurie „istoria ascunsă a versetului patruzeci”, iar în mod uimitor, această cheie este identificată chiar în același verset în care este marcat începutul ambelor profeții de timp de 2520 de ani.

Căpetenia Siriei este Damascul, și căpetenia Damascului este Rețin; iar înăuntrul a șaizeci și cinci de ani, Efraim va fi zdrobit, ca să nu mai fie un popor. Și căpetenia lui Efraim este Samaria, și căpetenia Samariei este fiul lui Remalia.

Dacă nu veți crede, cu siguranță nu veți fi întăriți. Isaia 7:8, 9.

Ilustrația lui Isaia despre solia ploii târzii include „cele șapte ori” ale lui Moise, căci profetia de șaiszeci și cinci de ani din versetul opt identifică punctul de plecare atât pentru împrăștierea de 2520 de ani a împărăției de nord, cât și a celei de sud a lui Israel. În același verset se află cheia care descuie cele trei linii profetice ale prăbușirii Uniunii Sovietice din 1989, din Daniel unsprezece cu versetul patruzeci, împreună cu versetul zece din Daniel unsprezece și cu versetul opt din Isaia opt. Cu aceste trei linii (Isaia 8:8, Daniel 11:10, 40). Cheia este reprezentată de „capetele” din versetele opt și nouă. Când cheia „capetelor” este aplicată acestor trei versete paralele, ușa către istoria războiului din Ucraina și a celui de-al Treilea Război Mondial, care va veni în curând, este descuiată. Când acea ușă profetică este descuiată, atunci versetele unsprezece până la șaisprezece din Daniel unsprezece sunt văzute ca fiind o istorie paralelă cu versetul patruzeci din Daniel unsprezece după prăbușirea Uniunii Sovietice din 1989. Descuierea „istoriei ascunse a versetului patruzeci” este un adevăr care face parte dintre puținele adevăruri alese care sunt identificate ca fiind desigilate în legătură cu desigilarea Apocalipsei lui Isus Hristos chiar înainte de închiderea timpului de probă.

Primul verset al capitolului opt din Isaia începe cu cuvântul „Mai mult”, identificând faptul că capitolul opt trebuie să treacă peste capitolul șapte. Dincolo de faptul că primul cuvânt este „mai mult”, capitolul opt, versetul trei, este legat de versetul trei al capitolului șapte ca o a doua mărturie că cele două capitole trebuie aplicate linie peste linie. Ambele versete „trei” îl identifică pe unul dintre fiii lui Isaia, ale căror nume vorbesc amândouă despre mesajul profetic din cadrul relatării. Șear-Iașub înseamnă „o rămășiță se va întoarce”, iar Maher-Șalal-Haș-Baz înseamnă „grabnic la pradă”. Mai întâi este menționat Șear-Iașub, apoi Maher-Șalal-Haș-Baz (care este cel mai lung nume din Biblie). Alfa, reprezentată prin „1”, este mai mică și, în acest caz, este chiar identificată ca o „rămășiță”, iar omega, reprezentată prin „22”, este mai mare și este reprezentată prin cel mai mare nume din Biblie, simbolizând totodată mișcările rapide ale legii duminicale.

Rămășița alfa, reprezentată de Șear-Iașub, este împreună cu tatăl său, Isaia, în versetul trei. Împreună, ei sunt un alfa și un omega și stau într-un loc alcătuit din trei referințe distincte la ploaia târzie.

Apoi Domnul i-a zis lui Isaia: „Ieși acum înaintea lui Ahaz, tu și Șear-Iașub, fiul tău, la capătul canalului iazului de sus, pe drumul ogorului nălbitorului.” Isaia 7:3.

Yesaia ezali elembo ya nkóto nkama moko na ntuku minei na minei, mpe ntango azali komonisa libiangi ya 9/11, Yesaia azali mpe komonisa libiangi ya sanza ya nsambo 2023. Na 9/11, Yesaia azali Molaodikia oyo Yakobo mokosi azali komonisa, ye oyo alingaki kozwa lotomo ya liboso ya Esau lokola Adventisme ezali kobwakama libándá ya monoko ya Nkolo, mpe na 2023 Yesaia azali komonisa Yisraele, molongi. Yesaia azali komonisa moto oyo azalaki kopesa nsango ya Nzambe, oyo alamuki mpo na koyeba ete azali Molaodikia, mpe nsima litadi ya móto epetoli ye mpo akóma Mofiladelfia.

„Izaiáš měl podivuhodný pohled na Boží slávu. Viděl zjevení Boží moci, a poté, co spatřil Jeho velebnost, přišlo k němu poselství, aby šel a vykonal určité dílo. Cítil se pro tento úkol zcela nehodný. Co jej vedlo k tomu, že se pokládal za nehodného? Myslel si snad, že je nehodný již

předtím, než uzřel Boží slávu? — Nikoliv; domníval se, že před Bohem stojí ve spravedlivém stavu; avšak když mu byla zjevena sláva Hospodina zástupů, když spatřil nevýslovnou Boží velebnost, řekl: „Běda mi, jsem ztracen; neboť jsem člověk nečistých rtů a bydlím uprostřed lidu nečistých rtů; neboť mé oči viděly Krále, Hospodina zástupů. Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů a v ruce měl žhavý uhlík, který vzal kleštěmi z oltáře, dotkl se jím mých úst a řekl: Hle, toto se dotklo tvých rtů; tvá nepravost je odňata a tvůj hřích je očištěn.“ To je dílo, které pro nás musí být vykonáno jako pro jednotlivce. Chceme, aby žhavý uhlík z oltáře byl přiložen k našim rtům. Chceme slyšet vyřčené slovo: „Tvá nepravost je odňata a tvůj hřích je očištěn.“
Review and Herald, 4. června 1889.

Cât timp în Isaia, capitolul șase, este un simbol al lui 11 septembrie până la legea duminicală, iar capitolul șase este o reprezentare a lui 11 septembrie. Capitolele șapte până la nouă prezintă solia pe care Isaia a dat-o conducerii apostate a lui Iuda și ilustrația care are loc în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, când bețivii lui Efraim se poticnesc. În aceeași viziune, Isaia consemnează:

Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul suntem pentru semne și pentru minuni în Israel, de la Domnul oștirilor, care locuiește pe muntele Sionului. Isaia 8:18.

Isaia și copiii lui sunt semne în cadrul enigmelor care se găsesc în capitolele șapte până la nouă. Capitolele șapte până la nouă constituie punctul de referință al întregii viziuni, în ceea ce privește orice referire la „ziua aceea” sau la „vreamea aceea”. Versetul optsprezece arată că Isaia și fiii săi sunt semne, iar versetele care înconjoară versetul optsprezece identifică perioada de timp în care semnele trebuie să fie recunoscute.

Și mulți dintre ei se vor poticni, vor cădea, vor fi zdrobiți, vor fi prinși în cursă și vor fi luați. Leagă mărturia laolaltă, pecetluiește legea între ucenicii mei. Și eu voi aștepta pe Domnul, care Își ascunde fața de casa lui Iacov, și îmi voi pune nădejdea în El.

Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Domnul suntem semne și minuni în Israel, de la Domnul oștirilor, care locuiește pe muntele Sionului. Isaia 8:15–18.

Cei care „așteaptă pe Domnul” sunt reprezentați de Isaia și de cei doi fii ai săi. Ei sunt aceia de la care Domnul Își ascunsese „fața”, fapt care constituie o caracteristică a celor care se trezesc la cerințele rugăciunii din Leviticul douăzeci și șase, după iulie 2023. Ei ajung să înțeleagă că mărturisirea lor trebuie să includă faptul că Domnul umblase împotriva lor, adică Își ascunsese fața de la ei.

„A lega mărturia, a pecetlui legea” este pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii, care sunt puși în contrast cu „mulți”. „Mulți” sunt chemați, dar puțini sunt aleși. Cei „mulți” sunt puși în contrast cu Isaia și cei doi fii ai săi, care îi reprezintă pe cei puțini. Cei „mulți” sunt cele cinci fecioare neînțelepte și, din această pricină, li se întâmplă cinci lucruri: ele „se vor poticni, și vor cădea, și vor fi sfărâmate, și vor fi prinse în laț, și vor fi luate”. Ele se poticnesc pentru că au respins solia ploii târzii.

Denn durch stammelnde Lippen und in einer anderen Zunge wird er zu diesem Volk reden; zu denen er sprach: Dies ist die Ruhe, durch die ihr den Müden Ruhe schaffen könnt; und dies ist die Erquickung. Doch sie wollten nicht hören. So wurde ihnen das Wort des HERRN zu Vorschrift auf Vorschrift, Vorschrift auf Vorschrift; Zeile auf Zeile, Zeile auf Zeile; hier ein wenig und dort ein wenig, damit sie hingehen und rücklings fallen und zerbrochen und verstrickt und gefangen werden. Jesaja 28,11–13.

အခန်းရှစ်ရှိ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကာလ၌ ဟရောယသည် အဟာဇအားဖြင့် ပုံဆောင်ပုံပြားသေ မတရားသေသူတို့၏ ကျဆုံးခြင်းကို ဖော်ပြထားပြီး အခန်းနှစ်ဆယ့်ရှစ်၏ အပိုဒ်ဆယ့်သုံး၌လည်း ထိုအုပ်စုတို့ကို သူ သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ထားသည်။ သူတို့ “ကျဆုံး” ရသည့်အကြောင်းရင်းမှာ သူတို့အတွက် “လိုင်းပေါ်လိုင်း” ဖြစ်သော နောက်မိုးသွန်သင်ချက်ကို ငြင်းပယ်ကပြာဓာတ်ပြောခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုသတင်းစကားကိုလည်း စကားထစ်သေ နှုတ်ခမ်းများရှိသူတို့ဖြင့် ပုံဆောင်ထားသေသူများက တင်ပြခဲ့ကြသည်။ ပင်တကောက်နု၌ အပြစ်ရှာတတ်သော ယုဒလူတို့သည် တပည့်တော်များကို မူးယစ်ခြင်းရှိသည်ဟု စွပ်စွဲခဲ့ကြသည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့သည် ထိုသတင်းစကားကို နားမလည်နိုင်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူတို့၏စိတ်ထဲ၌ ထိုသတင်းစကားသည် စကားထစ်သေ နှုတ်ခမ်းများဖြင့် တင်ပြနေသောကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

Katika aya ya tatu ya sura ya saba, Isaya ndiye alfa ya kinabii kwa mwanawe Shear-jashubu, ambaye naye kwa upande wake ni omega katika uhusiano wake na baba yake, lakini pia ni alfa katika uhusiano wake na ndugu yake. Wakiwa wawakilishi wa Alfa na Omega, wanasimama mahali ambapo mabomba mawili ya dhahabu kutoka patakatifu pa mbinguni yanaunda birika, papo hapo kando ya njia kuu ya njia ya kale ya Yeremia katika shamba ambamo kitani hubadilishwa kutoka madoa kuwa cheupe safi, wakati Mjumbe wa Agano anawatakasa wana wa Lawi, na pia Isaya na Shear-jashubu. Akiwa hapo, anamletea mfalme Ahazi mwovu na mpumbavu ujumbe wa njia ya kale ya Musa wa zile “mara saba” za Mambo ya Walawi ishirini na sita, jambo ambalo katika aya iyo hiyo linaweka kwamba “kichwa” ni mfalme, au ufalme wa mfalme, au mji mkuu wa ufalme.

Acea cheie deschide lumina Cuvântului lui Dumnezeu, astfel încât războiul din Ucraina, care a început în 2014, să poată fi văzut ca un subiect al profeției biblice, prezentat ca având loc în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii și al istoriei ultimilor trei președinți ai Statelor Unite. Solia ploii târzii este înfățișată de Isaia în capitolele zece și unsprezece și descrie istoria internă și externă a ultimelor șase versete din Daniel unsprezece. Primul verset, versetul patruzeci, este ilustrat de Isaia în capitolele șase până la nouă, iar apoi, în capitolele zece și unsprezece, sunt expuse istoriile internă și externă ale soliei care a fost desigilată în 1989. Fiecare element major al soliei ploii târzii este reprezentat în viziune.

Versetele finale ale capitolului zece identifică aceeași istorie profetică pe care o reprezintă versetele finale ale capitolului unsprezece. Capitolul zece este exteriorul, iar unsprezecele este interiorul. În cartea Apocalipsei, cele șapte biserici sunt interiorul, iar pecețile sunt exteriorul. În versetele finale ale capitolului zece, puterea papală își scutură mâna împotriva Ierusalimului, într-un pasaj paralel cu puterea papală care ajunge la sfârșitul ei, fără ca nimeni să-i vină în ajutor, în versetul patruzeci și cinci din Daniel unsprezece.

Uwo mumsi azaba agumye i Nobu; azungurutse ukuboko kwe atera iterabwoba umusozi w'umukobwa wa Siyoni, agasozi ka Yerusalemu. Dore, Umwami Uwiteka, Uwiteka Nyiringabo, azatemagura ishami ateye ubwoba; kandi abarebare b'ikimero bazacibwa hasi, kandi abibone bazacishwa bugufi. Kandi azatema ibihuru by'ishyamba akoresheje icyuma, kandi Libani izagwa ku bw'umunyembaraga. Yesaya 10:32–34.

Finalul capitolului zece reprezintă încheierea timpului de probă al omenirii, iar acolo se încheie și capitolul unsprezece din Daniel.

Și își va întinde corturile palatului său între mări, pe muntele cel slăvit și sfânt; totuși își va ajunge sfârșitul, și nimeni nu-i va veni în ajutor. Și în vremea aceea se va ridica Mihail, marele voievod, care stă pentru copiii poporului tău; și va fi un timp de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până în vremea aceea; dar în vremea aceea poporul tău va fi izbăvit, și anume oricine va fi găsit scris în carte. Daniel 11:45, 12:1.

Capitolul zece începe în versetul unu cu „decretul nedrept”, pe care Sora White îl identifică drept legea duminicală.

Vai de cei ce rostesc hotărâri nedrepte și de cei ce aștern în scris apăsarea pe care au rânduit-o. Isaia 10:1.

Capitolul zece începe la legea duminicală, care corespunde cu versetul patruzeci și unu din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel, și se încheie cu o paralelă la ridicarea lui Mihail în istoria versetului patruzeci și cinci din Daniel unsprezece.

„A fost înălțat un sabat idolatru, așa cum chipul de aur a fost înălțat în câmpia Dura. Și după cum Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a dat o poruncă potrivit căreia toți cei care nu se vor pleca și nu se vor închina acestui chip urmau să fie omorâți, tot astfel se va da o proclamație că toți cei care nu vor cinsti instituția duminicii vor fi pedepsiți cu închisoare și cu moarte. Astfel, Sabatul Domnului este călcat în picioare. Dar Domnul a declarat: «Vai de cei ce rostesc hotărâri nedrepte și de cei ce scriu apăsarea pe care au poruncit-o» [Isaia 10:1]. [Țefania 1:14–18; 2:1–3, quoted.]” Manuscript Releases, volumul 14, 91.

În „marele cutremur” din capitolul unsprezece al Apocalipsei, care reprezintă legea duminicală din versetul treisprezece, există trei simboluri ale islamului legate de „cutremurul” care zguduie fiara pământului din Apocalipsa treisprezece, atunci când aceasta vorbește ca un balaur. În capitolul zece din Isaia, legea duminicală este reprezentată ca o „hotărâre nedreaptă” asupra căreia este rostit un „vai”. În „marele cutremur” din Apocalipsa unsprezece, de la versetul treisprezece până la versetul optsprezece, islamul celui de-al treilea vai este identificat prin patru simboluri ale islamului și prin lovitura pe care o dă Statelor Unite la legea duminicală: „Și în ceasul acela a fost un mare cutremur”, și „vaiul al doilea a trecut; iată că vaiul al treilea vine curând. Și al șaptelea înger a sunat din trâmbiță” „și neamurile se mâniaseră.”

Capitolul zece înfățișează puterea papală de la versetul patruzeci și unu din Daniel unsprezece până la versetul patruzeci și cinci, când papalitatea ajunge la sfârșitul ei. Versetul patruzeci nu face parte din narațiunea din capitolul zece, căci Isaia ilustrează „istoria ascunsă” a versetului patruzeci atunci

când solia ploii târzii este prezentată unei biserici apostate, reprezentate de Ahaz. Concluzia capitolului unsprezece arată eliberarea de sub puterea papală în aceeași istorie.

Și Domnul va seca de tot limba mării Egiptului; și cu vântul Său puternic Își va clătina mâna peste râu și-l va lovi, despărțindu-l în șapte brațe, și va face pe oameni să treacă încălțați pe uscat. Și va fi o cale mare pentru rămășița poporului Său, care va rămâne din Asiria; așa cum a fost pentru Israel în ziua când a ieșit din țara Egiptului. Isaia 11:15, 16.

Capitolul zece din Isaia este exteriorul, iar capitolul unsprezece este interiorul aceleiași istorii. Paralelele dintre exterior și interior abundă în Cuvântul lui Dumnezeu, iar aceste două capitole paralele reprezintă avertizarea celui de-al treilea înger, așa cum este înfățișată de Isaia. Avertizarea celui de-al treilea înger a fost rezumată în multe feluri prin inspirație, dar o structurare foarte folositoare a avertizării celui de-al treilea înger este aceea că ea reprezintă evenimentele legate de încheierea timpului de probă și, de asemenea, subliniază nevoia pregătirii personale. Isaia zece reprezintă evenimentele, iar capitolul unsprezece, pregătirea.

“Ibyabaye bifitanye isano no kurangira kw’igihe cy’imbabazi n’umurimo wo kwitegura igihe cy’amakuba, byagaragajwe neza rwose. Ariko imbaga nyinshi nta gusobanukirwa kuri ukwo kuri kw’ingenzi zifite, nk’aho kutigeze guhishurwa na hato. Satani ahora ararikira gukuraho buri kintu cyose cyabasigira igitekerezo cyabaha ubwenge bwo kugera ku gakiza, kandi igihe cy’amakuba kizabasanga batiteguye.

„Când Dumnezeu le trimite oamenilor avertizări atât de importante, încât ele sunt înfățișate ca fiind proclamate de îngeri sfinți care zboară prin mijlocul cerului, El cere fiecărei persoane înzestrată cu puteri de rațiune să ia aminte la mesaj. Judecățile înfricoșătoare rostite împotriva închinării la fiară și la chipul ei (Apocalipsa 14:9–11) ar trebui să-i conducă pe toți la un studiu stăruitor al profețiilor, pentru a afla care este semnul fiarei și cum să evite primirea lui. Dar masele poporului își întorc urechile de la auzirea adevărului și se îndreaptă spre basme. Apostolul Pavel a declarat, privind spre zilele din urmă: „Va veni vremea când nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă.” 2 Timotei 4:3. Vremea aceea a venit pe deplin. Mulțimile nu doresc adevărul Bibliei, fiindcă acesta stânjenește dorințele inimii păcătoase, iubitoare de lume; iar Satana le oferă amăgirile pe care le iubesc.

“Dar Dumnezeu va avea pe pământ un popor care să susțină Biblia, și numai Biblia, ca standard al tuturor doctrinelor și temelia tuturor reformelor. Părerile oamenilor învățați, deducțiile științei, crezurile sau hotărârile conciliilor ecleziastice, pe cât de numeroase și de discordante sunt bisericile pe care le reprezintă, glasul majorității — niciuna și nici toate acestea laolaltă nu trebuie considerate drept dovadă pentru sau împotriva vreunui punct al credinței religioase. Înainte de a accepta orice doctrină sau precept, ar trebui să cerem în sprijinul ei un limpede «Așa zice Domnul».”

„Satana se neîncetat străduiește să îndrepte atenția asupra omului în locul lui Dumnezeu. El îi conduce pe oameni să privească la episcopi, la pastori, la profesori de teologie ca la călăuzele lor, în loc să cerceteze Scripturile pentru a-și cunoaște ei înșiși datoria. Apoi, controlând mintea acestor conducători, el poate influența mulțimile după voia sa.” Tragedia veacurilor, 594, 595.

Vom continua acest studiu în articolul următor.